

Vrå-udstillingens medlemmer:

Christina Capetillo
Hjørdis Haack
Hartmut Stockter
Peter Callesen
Karin Birgitte Lund
Bruno Kjær
Kirsten Klein
Laila Westergaard
Thomas Wolsing
Karen Gabel Madsen
Erland Knudssøn Madsen
Poul Skov Sørensen
Bjarke Regn Svendsen
Gerda Thune Andersen
Jane Balsgaard
Ole Broager
Jette Debois
Kirsten Dufour
Søren Elgaard
Helga Exner
Niels Fabæk
Finn Heiberg
Bárður Jákupsson
Karen Havskov Jensen
Anders Kirkegaard
Bente Linnemann
Marit Benthe Norheim
Hans Pauli Olsen
Lene Rasmussen
Gorm Spaabæk
Kurt Tegtmeier
Claus Ørntoft

Arkitekter:
C.F.Møller arkitekter
Henning Larsen arkitekter
Cubo arkitekter A/S
Friis & Molkte A/S
Svendborg Architects
VEGA Landskab
Arkitektfirmaet Vilhelmsen,
Maxen & Bech-Jensen A/S

Gæster :
Bjørn Poulsen
Katja Bjørn
Bjarne Werner Sørensen
Morten Schelde
DETBLÅ
Claus Pryds

Bjarke Regn Svendsen, Lejlighedsbillede. Hofmeister
og Engelund. Frit efter foto i Vrå-udstillingens 50-års
jubilæumsbog. Olie på lærred. 2022. 60 x 80 cm.

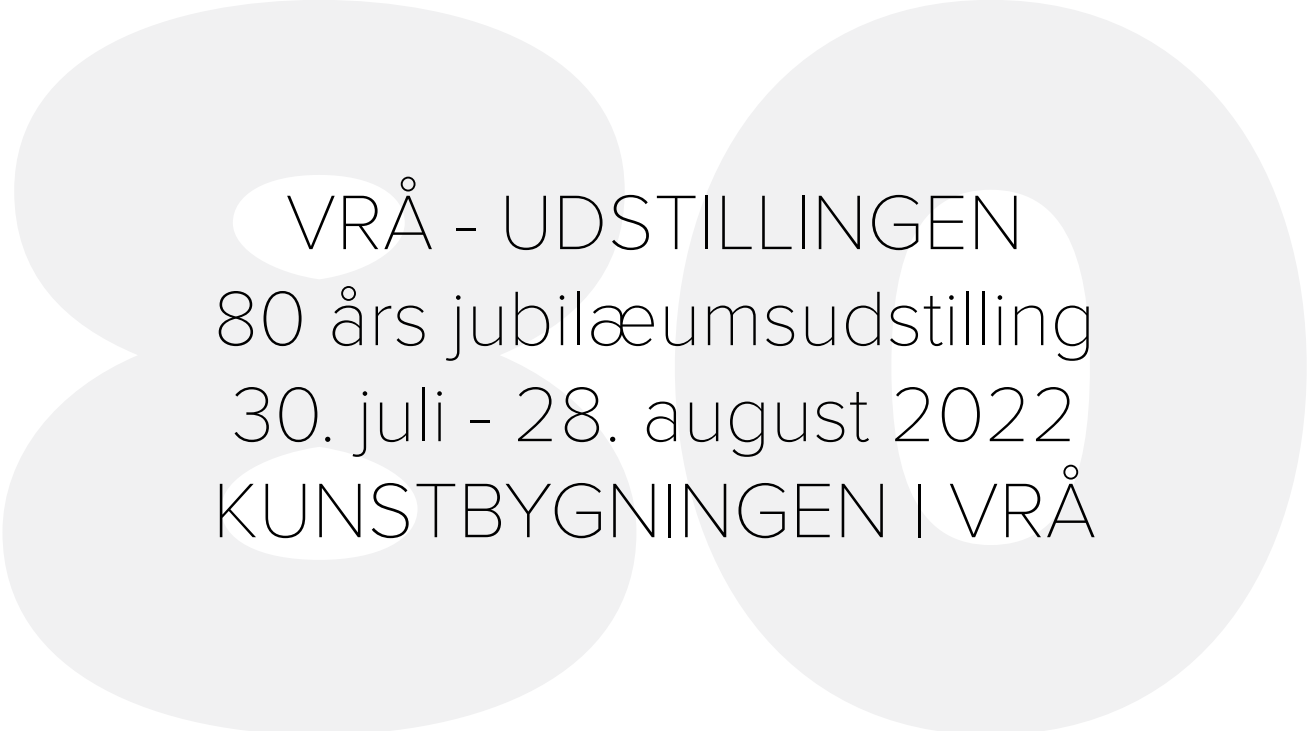

VRÅ Udstillingen 2022

VRÅ Udstillingen

Kunstnersammenslutningen Vrå-udstillingen viser sin årlige udstilling i Kunstbygningen hvert år i august. Vrå-udstillingens historie går tilbage til 1942, hvor Svend Engelund af højskoleforstander Arne Brandt Pedersen blev opfordret til at vise sine malerier under højskolens efterårsmøde.

Allerede i 1943 kunne man tale om en tradition, og i de forløbne nu 80 år er Vrå-udstillingen vokset til i dag at være Danmarks næststørste kunstnersammenslutning. Medlemmerne repræsenterer alle billedkunstneriske udtryk, og en række af landets førende tegnestuer sikrer, at billedkunsten hvert år perspektiveres med aktuel arkitektur.

VRÅ - Udstillingen
80 års jubilæumsudstilling
30. juli - 28. august 2022
Kunstbygningen i VRÅ

Svend Engelund, Landskab, 1942, tilhører Statens Museum for Kunst.

80 ÅR

af Karen Gabel Madsen

I 1942 udstillede maleren Svend Engelund på Vrå Højskole. Det blev til en årlig tradition, hvor man dækkede ribberne i gymnastiksalen til med papir og udstillede kunst; Vrå-udstillingen var i gang. Og vejen var banet for at moderne kunst kunne formidles ansigt til ansigt i det Nordjyske, ud fra et oprigtigt ønske om at åbne kunsten op for mennesker på egnen. Et ønske om at kunsten ikke skulle være 'for de lærde blot', den skulle være for alle.

Den lokale Agnete Bjerre blev hurtigt medlem og med Svend Engelunds aktive deltagelse i det københavnske kunstliv, bl.a. med sit medlemskab af sammenslutningen Kammeraterne og senere Den Frie, blev der hurtigt skabt venskabelige og kollegiale forbindelser på tværs af landet. Kunstnere som Erik Thommesen, Berit Hjelholt, Anna Maria Lütken, Søren Hjorth Nielsen, Sigrid Lütken, Ejler Bille og Egil Jacobsen inviteredes til Vrå og blev del af sammenslutningen.

For publikum giver sammenslutninger en mulighed for at følge kunstnere gennem en årrække. For eksempel har man kunnet møde smykketekstner Helga Exners arbejder på Vrå udstillingen siden 1971! Man kan få en familiær genkendelse af kunstnerne og se dem udvikle sig år efter år. Men kan også hvert år blive skubbet lidt til med nye tiltag, nye gæster og faste kunstnere, der pludselig viser helt nye sider. I år har vi et aktuelt værk fra en nylig klimademonstration med, hvor flere af Vrå Udstillingens kunstnere er involveret. Arkitekterne spræller med modeller og materialer, og vi laver en parafrase-udstilling med værker, der forholder sig til værkerne fra Kunstbygningens samling.

Hver udstilling er en balance mellem det tilbagevendende og genkendelige, og det overraskende og fornyende.

Helt særligt for Vrå-udstillingen er, at også arkitekter er medlemmer. Det rækker tilbage til starten af 60-erne. Arkitektfirmaet Friis og Moltke har været med siden 1965, hvor Knud Friis blev en aktiv del af flokken. Det førte til samarbejder om udsmykningsopgaver i byggerier landet over med Vrå kunstnere, og i 1971 til en kunstsæl, Friissalen, der er en tilbygning

til højskolen, og i det daglige benyttes af dem. Kunstsalen højnede udstillingsforholdene for Vrå Udstillingen betragteligt og benyttes stadig hvert år. I 1992 blev Kunstbygningen i Vrå indviet, et ambitiøst byggeri med store sale og smukt lysindfald, der siden da har huset samlingen af Svend Engelunds malerier og en lang række udstilling af nutidskunst.

Alt dette på grund af ét menneske, Svend Engelund. Imponerende, og 80 år siden i år!

Særkendet for sammenslutningerne; et kollegialt fællesskab og samarbejde på kunstnernes egne præmisser er særligt stærkt tilstede i Vrå-udstillingen, da vi her mødes og er sammen i flere dage, mens udstillingen bygges op. Der er gode traditioner for badeture til Vesterhavet og historiefortælling til festen.

Vrå Udstillingen står stadig på sine fødder med en historisk tæt sammenhæng med Engelund-familien, højskolen og dedikerede folk fra området. Mens stemningen på landsplan er en smule rygvendt overfor sammenslutninger som kunstnerisk udstillingsmodel, føler vi os vitalt omfavnet af stedet og stemningen omkring os i Vrå. Og vi ved, vi er meget heldige med at have et fast tilbagevendende sted, en af landets smukkeste udstillingsbygninger, på samme tidspunkt hvert år.

I år er vi et meget nyt hold; ny leder af kunstbygningen Signe Højmark, nye sekretærer Michael Knop og Tine Kjær og jeg selv er ny formand. Det giver en naturlig forandring og nye ideer, når vi både ønsker at fortsætte alle de gode traditioner og i processen med at overbringe dem får gode relevante spørgsmål, der bringer os videre. Der er højt engagement hele vejen rundt, som giver optimisme for de kommende 80 år.

Tak til Statens Kunstfonds Billedkunstudvalg, Statens Kunstfonds Arkitekturudvalg og Det Obelske Familiefond som generøst har støttet årets udstilling og katalog.

Og tak til Svend der lavede en udstilling på Vrå Højskole i 1942!

Karen Gabel Madsen er formand for Vrå-udstillingen

Bjarke Regn Svendsen. Lejlighedsbillede, Hofmeister og Engelund.
Olie på lærred. 2022. 60 x 80 cm.
Frit efter foto i Vrå-udstillingens 50-års jubilæumsbog.

Poul Anker Bech, Hovedvej A4, 1978 Olie på lærred, 106 x 131 cm

TRADITION OG NYBRUD

af Else Marie Bukdahl

I de mange år, hvor jeg har været både gæst på Vrå-udstillingen og flere gange har fået den ære at åbne en af dens årlige udstillinger har jeg altid lagt mærke til, at dens faste medlemmer og gæster altid har repræsenteret inspirerende samspil mellem tradition og nybrud. De har haft et godt blik for, at hvis man skubber traditionen, der er billedkunstens rødder, ud i kulissen, bliver de orienteringer, der præger den nye kunst for snævre. Eller som Leonardo da Vinci har udtrykt det: ”Dialogen med tidligere tiders kunst er vigtig ellers bliver kunstrummet præget af iltmangel.” Et frugtbart samspil mellem fornyelse af det arkitektoniske formsprog og tidligere arkitekters indsats præger også de tegnestuer, der gennem mange år har præsenteret deres arbejder på Vrå udstillingen.

Da Svend Engelund i 1942 lagde grunden til Vrå udstillingen rummede hans kunst netop et selvstændigt udformet samspil mellem tradition og nybrud. Men det var også præget af en fin forståelse for at billedkunst altid er en i sig selv hvilende helhed. Eller som Leonardo har udtrykt det:

”Hvor naturen ophører med at skabe sine Kopier, dér begynder Mennesket ud af de naturlige Ting med hjælp fra Naturen at skabe uendelige Billeder. Efterlign aldrig nogen. Ethvert af dine Værker bør være en ny fremtoning af naturen.”

En af vor tids kunstnere, Francis Bacon har udtrykt dette synspunkt ved at hævde, at kunstnerne

«illustrerer ikke virkeligheden, men skaber billeder, som er virkelighedens koncentrat og sanseudtrykkes stenografi.»

Efterhånden blev kunstnere og arkitekter fra hele landet medlemmer af Vråudstillingen og det betød, at der blev skabt et kvalificeret kunstnerisk bindeled mellem Nord-, Øst- og Vest Danmark. Det begyndte at ske, da Dan Steerup-Hansen, Erik Heide, Anna Maria Lütken, Søren Hjorth Nielsen, Ejler

Bille og Egil Jacobsen blev medlemmer, og arkitekten Knud Friis stadfæstede i Friis salens smukke lys sammenhængen mellem arkitekturen og kunsten. De skabte hver på sin måde nybrud, men indføjede også en visuel dialog med deres forgængere. I de følgende mange år blev medlemskredsen i Vråudstillingen udvidet med en perlekrans af danske kunstnere, der på forskellig måde udarbejdede inspirerende nydannelser med afdækninger af et snart kritisk, snart positivt forhold til forgængernes kunstneriske indsatser. Flere af disse kunstnere og arkitekter er desværre døde efter at have ydet en fortjenstfuld indsats på Vråudstillingen. Deres værker vil blive savnet. Det gælder Agnete Bjerre, hvis portrætter og menneskeskildringer dirrer af liv og Henrik Have, der skabte fascinerende eksperimenter med kombinationer af tal og bogstaver. Det drejer sig også om Poul Anker Bechs maleriske univers, hvor drøm og virkelighed er smeltet sammen og Peter Hentzes eventyrlige og humorfyldte billeder. Ole Sporrings altid overraskende fantasiverden og John Olsen, der er naturens forunderlige fortolker, vil også blive savnet på jubilæumsudstillingen. Senest har vi i maj mistet arkitekturens geometriske gentleman, Claus Bonderup, - ofte stram og præcis, men altid med et glimt i øjet.

I år har en kreds af Vråudstillingens faste medlemmer – både fremtrædende billedkunstnere og arkitekter – præsenteret deres værker for at fejre deres udstillings 80-års jubilæum. Rigtig mange af maleriets både trofaste og inspirerende repræsentanter er mødt op for at lykønske Vrå udstillingen med jubilæet. Det gælder Hjørdis Haack, Søren Elgaard, Karen Gabel Madsen, Bente Linnemann, Bárður Jákupsson, Bjarke Regn Svendsen og Jette Debois. Disse koloristers snart mere figurative, snart mere abstrakte udtryksmåder har afdækket ukendte aspekter både af naturen og byrummet. De har på forskellige overraskende måder med stor intensitet og med vilje til både fornyelse og til afdækning af visuelle dialoger med tidligere tids

kunst givet maleriet en central plads i det danske kulturrum, hvor de mange nye digitale medier ofte giver det en skyggetilværelse.

Tegnekunst og grafik har altid haft en fremtrædende position i Vrå-udstillingen. Det gælder Gorm Spaabæks monumentale grafik og tegnekunst, Karin Birgitte Lunds og Lene Rasmussens fintmærkende og følsomme tegninger.

Også fotograferne er mødt op for at fejre Vråudstillingens jubilæum. Vi møder Kirstens Klein, der altid har formået at afdække de magiske sider af vor verden, Niels Fabæk, der ofte arbejder med natur og miljøfotografier og Thomas Wolsing, der er optaget af at fotografere forladte huse. Hertil kommer Christina Capetillo, der arbejder med at synliggøre forholdet mellem landskab, arkitektur og fotografi.

Installationskunstnerne har også meldt sig til jubilæet for at fejre det. Det drejer sig om Karen Havskov Jensen og Bruno Kjær, der er kendt for henholdsvis deres overraskende interiører og uforudsigelige installationer. De får følgeskab af Hartmut Stockter, der ofte har inviteret beskueren til at forstå *Climate Change* og genbrug på nye stimulerende måder. Jane Balsgaard deltager også i jubilæumsudstillingen. Hun har tidligt arbejdet med udtryksfulde installationer, der er opbygget i naturens egne materialer og farver. Vi møder ligeledes værker af Marit Benthe Norheim, der skaber store mobile skulpturinstallationer og værker om sårbarhed, medens Kirsten Dufour altid har formået at indsmelte tolkninger af samfundsmæssige problemer i sine installationer.

Også billedhuggerne er ankommet talstærkt for at hylde deres udstillings store jubilæum. Vi bliver præsenteret for værker af Claus Ørntoft, der gennem sine skulpturer altid har skabt nye inspirerende rum og Kurt Tegtmeier, der arbejder med store fascinerende konstruktive skulpturer med et associativt indhold. Ole Broager, der ofte omskaber menneske-og dyrekroppen til surreale væsener er også blandt dem, der vil fejre udstillingen. Det samme gælder

Erland Knudssøn Madsen, der med sikker hånd har frembragt skulpturer med en intens materiale- og formfølelse. Laila Westergaard og Gerda Thune Andersen, der har skabt fint forarbejdede skulpturer i lille og stor skala, er også blandt de skulptører, der fejrer deres udstillings jubilæum. Hans Pauli Olsen, der er portrættet og menneskefigurens mesterlige fortolker. Også Helga Exner, der har skabt fantasifulde smykker og også inddraget dem i relieffer, er mødt op for fejre Vråudstillingens jubilæum.

Denne udstilling har altid haft gæsteudstillere. Således også i år, hvor det er billedhuggeren Bjørn Poulsen, tegneren Morten Schelde, den dansk-færøske maler og grafiker Bjarne Werner Sørensen og videokunstneren Katja Bjørn, der skaber visuelle dialoger med Vråudstillingens faste medlemmer.

Men i år har arkitekterne også lavet en særlig lykønskning til Vråudstillingens jubilæum. Projektet er - som dets initiativtagere har udtrykt det – bygget på, at

”3 tegnestuer spænder historien ud – fra F&M’s visionære enfamiliehuse i 60’erne, over Claus Pryds enkle rådgivningscentre for Kræftens bekæmpelse, til de samlede landskaber hos den helt nyetablerede tegnestue DETBLÅ over temaet ’Enkelhedens Materialer’. Titlen dækker over de 3 firmaers fokus på et udvidet bæredygtighedsbegreb.”

Projektet er et inspirerende kunstnerisk eksempel på, hvorledes forskellige faser i arkitekturens udvikling bliver afdækket og set i lyset af arkitektoniske fornyelser i bæredygtighedens tegn.

Der er stadig diskussion om kunstsammenslutninger- nes berettigelse. Vråudstillingen er et lysende

eksempel på, hvor væsentlige de kan være. Netop den respekt for gedigne traditioner i billedkunsten og en aldrig svigtende vilje til fornyelse i stor eller lille skala har gjort det muligt for Vrå-udstillingen at formidle altid nye aspekter af billedkunstens forunderlige og inspirerende verden. Denne indsats er blevet modtaget i Vendsyssel med den høje himmel, resten af Jylland og på øerne på den anden side af Kattegat.

Når man har set både Vråudstillingerne og mødt billedkunst og arkitektur i andre forskellige sammenhænge opdager man, at billedkunstens og arkitekturens formsprog og strategier kan indfange aspekter af den indre og den ydre verden, som verbalsproget ikke kan udtrykke på samme intense måde og som det i nogle tilfælde slet ikke kan formidle. Hertil kommer, at i den kunstneriske skabelsesproces bliver faste meningsmønstre opløst. Når billedkunst og arkitektur kan tilkendes en eksistentiel- og samfundsmæssig betydning, skyldes det i første række, at den afslører dele af virkeligheden, som vi ikke kender, frembringer en bevidsthedsudvidelse, lærer os at tænke alsidigt og konkret og advarer os mod at lade os forblænde af intellektuelle teorier og politiske ideer. Både billedkunst og arkitektur lærer os, at livet er rigere end nogen enkeltteori kan indfange. Man bliver en erfaring rigere og det er jeg blevet mange gange under mine besøg på Vråudstillingen.

Else Marie Bukdahl er kunsthistoriker og tidligere rektor for Det Kongelige Danske Kunstakademis Billedkunstskoler. Filmen "Verdensdamen Else Marie Bukdahl" kan ses på www.filmstriben.dk

ENKELHEDENS MATERIALER

af Lars Juel Thiis

I Danmarks yderområder kan det være svært at gøre opmærksom på den kvalitative arkitekturs nødvendighed. En af de få institutioner der prøver, er Vrå udstillingen, der som den eneste kunstnersammenslutning også inkluderer arkitektur. Hvert år inviteres nye arkitekter som gæster, både for at søge fornyelsen internt, men også for at bringe den nye arkitektur ud til en større offentlighed i landet.

Vrå udstillingens 80-års jubilæum fejres blandt arkitekterne ved at invitere to unge arkitektfirmaer som gæster, arkitekten Claus Pryds og landskabsarkitektfirmaet DETBLÅ, sammen med det, i Vrå sammenhæng, etablerede 'gamle' arkitektfirma Friis & Moltke. F&M har været med på Vrå lige siden 1965 og Knud Friis tegnede den store udstillingssal, netop nu kaldet Friis-salen.

Knud Friis skrev i 1992: *"Den samarbejdende og arkitekturvendte interesse er blevet en tydelig del af Vrå-udstillingen, en særlig kunstnerisk disciplin, som supplerer, men på ingen måde konkurrerer med den oprindelige og populære udstilling af selvstændige kunstværker, malerier og skulpturer, der umiddelbart appellerer til publikum. Her er tale om det, man underligt konstrueret eller meget intetsigende kalder "integreret samarbejde" og "kunstnerisk udsmykning". Det drejer sig om en kunstnerisk proces og udtryksmåde på ganske andre betingelser end de sædvanlige. Her stilles der særlige krav til kunstnerne om interesse, indlevelse og forståelse for arkitekturen og dens udtryksmidler, og til arkitekterne om at vise åbenhed, tage imod kritik og tænke forfra."* Fra Jubilæumskataloget ved 50 års jubilæet

De 3 tegnestuer spænder historien ud – fra F&M's visionære enfamiliehuse i 60'erne, over Claus Pryds enkle rådgivningscentre for Kræftens bekæmpelse, til de samlede landskaber hos den helt nyetablerede tegnestue DETBLÅ over temaet 'Enkelhedens Materialer'. Titlen dækker over de 3 firmaers fokus på et udvidet bæredygtighedsbegreb.

Bæredygtighed er pt. et mantra, der overalt i nutidens Danmark og i særdeleshed indenfor byggebranchen opleves som en nødvendighed for at tage vare på vores lille planet. Men fokus har været på energirigtige løsninger og klimatisk nødværge, og få har set på hvordan bæredygtigheden også er vævet ned i de kulturelle lag, hvordan vi opfører os og behandler vores landskaber og omgivelser. De tre firmaer repræsenterer interessante holdninger omkring håndteringen af bæredygtighed. Friis & Moltkes lange historie fremviser bæredygtighedstanker førend ordet blev opfundet. Claus Pryds insisterer på den kulturelle bæredygtighed forbundet til stedets potentialer og DETBLÅ tager altid udgangspunkt i overordnede aspekter omkring landskabshåndtering, i helhedernes betydning førend en strategi lægges fast.

De 3 firmaer åbner deres værksted, folder det ud i Friissalen og viser os hvilke materialer, hvilken kunstnerisk palette der understøtter den bæredygtige arkitektur.

Bæredygtighed er en væsentlig del af enhver nutidig arkitektonisk praksis, men for mange arkitekter har bæredygtighed altid været til stede, selv om ordet ikke er blevet brugt. De to sommerhuse som **Friis & Moltke** tegnede på Mols i 1963, var i deres arkitektoniske komposition, i plan, konstruktion og materialer 'bæredygtige'. Et minimalt plankoncept er skubbet blidt ind i det følsomme terræn og i det enkle hus danner genbrugte telefonpæle den bærende spærkonstruktion for et græstørvstag over stedstøbte betonmure med tilslag af skaller og sten, - strandens materialer. Materialerne var for datiden vovede og uden nogen form for pynt, brædderne var ikke høvlede men ru og farverne var få, jordfarver, der støttede den grove og enkle materialepalet. Husene har en enkelhed og djærv robust karakter, som i dag synes fremsynet og berigende. Naturen omkring, landskabet, er ellers helt uberørt.

F&M var ikke mindst i 60'erne og 70'erne banebrydende arkitekter, der gennem denne meget jordnære, pragmatiske holdning fornyede den modernistiske arkitekturs stivnede formsprog med en mere brutalistisk, men også mere sanselig og nordisk tone. Deres eget design supplerede arkitekturen til små gesamtkunstværker – stole, borde, bænke og lamper. Arkitekturen er med årene blevet mere afdæmpet, men stadig med stor tyngde og arkitektonisk kvalitet.

Claus Pryds vakte først opmærksomhed da han vandt idekonkurrencen om fornyelsen af det Naturhistoriske Museum i København og senere, sammen med Lundgaard & Tranberg, vandt selve projektkonkurrencen om museets store udvidelse. Claus Pryds har en lille tegnestue der, helt bevidst, helliger sig mindre opgaver, bl a opgaverne for Kræftens Bekæmpelse i Herning og Aarhus, men også udvidelser og transformationer af enfamilie- og sommerhuse.

Enkelheden, som den findes hos F&M, er en anden hos Claus Pryds. Rådgivningscentrene i Herning og Aarhus, og også det seneste værk, huset i Zoologisk Have i København, skildrer en optagethed af markante rumlige oplevelser i rammer af krydsfiner på vægge og lofter og stedstøbte betonoverflader. Men stadig enkle materialer der afspejles i deres utilslørede sammenhæng og konstruktionsmetode.

”For os handler dette ikke kun om energiforbrug og ressourceansvar, men om en form for stedsspecifik og kulturel bæredygtighed, hvor arkitekturen, stedet og programmet hænger sammen i en organisk helhed. Vi ser det som en stor opgave at forenkle og tydeliggøre mulighederne for at arbejde bæredygtigheden ind som en integreret del af det arkitektoniske værk, hvor den sunde fornuft og enkle, gode løsninger kan træde i stedet for en række højteknologiske tiltag”.

Bæredygtighedsopmærksomheden har naturligt samlet sig om varetagelsen af vore landskaber, eftersom det er her at det største aftryk og den største ekspansion af det byggede finder sted. Og hvor landskabsarkitekturen ofte er blevet stedmoderligt behandlet som et ’ad on’, er dagsordenen i bæredygtighedens navn nu en anden. Landskabet kommer først. Landskabstegnestuen DETBLÅ er en ny tegnestue der herfra prøver at etablere ’broen’ ind i arkitekturen, men på landskabets præmisser.

Søhøjlandet
Himmelskiven
2021
DETBLÅ
Birthe Urup
digital tegning

DETBLÅ er vokset ud af kendte landskabsarkitektfirmaer og har i 2021 etableret sig i faget. Allerede markant står den vundne opgave om udformningen af landskabet til Velux koncernens nye forskningscenter i Østbirk. Forslaget var forbilledligt udformet, fra den store helhed i landskabstrækkene på den Jyske Højderyg og ned til detaljen, som f.eks. etableringen af særlige steder omkring Velux forskningscenter hvor nye rekreative rum som Himmelskiven blev foreslået i nye landskaber.

DETBLÅ's styrke synes umiddelbart at være det favnende i landskabets store fortællinger, så det også udtrykkes kvalitativt i det nære. Hvad enten det er nye rekreative oplevelser eller pragmatiske enkle løsninger på tidens tilgængelighedsspørgsmål. Og tilgængelighed er en vigtig del af bæredygtighedens facetter.

Lars Juel Thiis er arkitekt, stifter og medejer af Cubo arkitekter

UDFORDRING

Med nysgerrighed tager jeg imod udfordringen "Parafraser fra Vrå samlingens værker." Det bliver Poul Anker Bechs billede jeg vælger, for han maler landskaber på en helt anden måde end jeg gør. Poul Anker Bechs billede er super realistisk og han har skabt et stort illusionistisk rum. Man må mene billedet er stedsspecifik, titlen Hovedvej A 14, kunne bekræfte min formodning men når jeg googler vejen, kan jeg ikke finde den.

Der er også noget med den underliggende stemning, noget foruroligende. Mine landskaber har naturalistiske elementer, men jeg bestræber mig på at male flademaleri uden naturalistisk perspektiv og selv om jeg kalder mine landskaber stednavne og der optræder kendetegn fra visse områder, fantaserer jeg mig til det meste. Normalt gør jeg mig heller ikke i psykologiske fornemmelser.

Jeg ved per erfaring at udfordringer er med til at flytte og forny mit maleri, så jeg er spændt på hvordan det vil gå.

Jeg begiver mig ind i billedet og glæder mig over det elegante flow af sammenhængende former Poul Anker Bech breder ud for mig. Der er nøjagtige skift af lyse og mørke områder. De mange fine detaljer. Formatet er aflangt og kompositionen forskudt centralperspektivisk. Jeg bruger et mindre format, det er heller ikke så aflangt, den forskel må jeg tage højde for. Jeg starter ud med at male landskabet så det i grove træk ligner, vejret er anderledes, måske regner det på horisonten i min udgave.

Jeg har lidt vanskeligheder med Poul Cadovius ikoniske busskur det har en tendens til at blive for mørkt inden i, men efter forskellige forsøg syntes jeg det lykkedes med en blå lasur som nærmest bliver en mystisk blå tåge. Endvidere må jeg flytte på bilen, og nu ser det ud som et ensomt hjul triller hen af vejen. Længe spekulerer jeg over om det mon er et roadkill, som Poul Anker Bech har malet i forgrunden, det er åbent for fortolkning også i min version.

Lige som bilerne er noget jeg ofte har med i mine landskaber, bryder jeg vanen tro det naturalistiske univers med to rektangulære former.

Til slut af maler jeg busskiltet.

Finn Heiberg

Parafrase Poul Anker Bech: "Hovedvej A14" , 2022

Akryl på plade, 62 x 80 cm

AGNETE OG SVEND

Udgangspunktet for mine parafraser over Agnete Bjerres og Svend Engelunds malerier fra Engelundsamlingen, har været fra Agnete Bjerres maleri "Aften" og Svend Engelunds maleri "Klitlandskab".

Agnetes maleri "Aften" skildrer en mørk rude, med aftenen afspejlet og lysende figurer i rummet inde.

Svends lille skitse "Klitlandskab" åbner med den udbredte dug i landskabet, for mange forestillinger og et vældigt landskab.

Da jeg nærmede mig et forsøg på at komme i gang med at hylde de to store kunstnere, smeltede de sammen, og jeg har prøvet at sammenflette dele af deres univers fra de to valgte malerier.

Jeg har haft den glæde, at kende begge fra Vrå udstillingen, hvor jeg har været medlem siden 1994. Mange erindringer er dukket op og en taknemmelighed over, at de tog så venligt imod mig. En inspiration, at møde dem og deres arbejde gennem årene.

Mine akvareller og malerier har overskriften; Agnete og Svend.

SVENDS LANDSKAB

At gå så tæt på en anden maler, at gå så tæt på Svend Engelunds billede, giver mig nær indsigt i det præcise farvevalg, penselføringen - i den farve mod den farve og ligger horisonten virkelig så tæt på midten?

Ind i mellem forhandler vi lidt: "Nej, Svend, dét går jeg ikke med på, ikke så rød en farve, så tætte penselstrøg, så lukket et lag." Og forskellene bliver åbenlyse.

Min store respekt for Svend Engelunds malerier er vokset i processen, og at nærstudere hans farver mod hinanden er dybt inspirerende.

Karen Gabel Madsen
'Svends landskab' 90 x 120 cm,
olie og akryl på lærred, 2022
(Parafrase over Svend Engelunds maleri 'Landskab',
120 x 182 cm, 1950)
Foto: Peder Gabel Madsen

KOSMOS

Svend Engelunds lille blyantstegning med nummereringen "G2/F62-AI" kunne være en skitse til et senere oliemaleri. De få streger på papiret har kunnet fastholde erindringen om det landskab, som han standsede ved engang og så noget billedmæssigt i.

En kunstners skitse viser vejen til oprindelsen af en skabende proces. Derfor er skitser så spændende at studere. På grund af den åbenhed, som Engelunds skitse besidder, har man som kunstner en frihed til at arbejde sig videre fra oplevelsen af den videre ind i sin egen verden: Fra én kunstners igangsættelse, og sammen med den videre til ens eget tegnede værk.

Mit arbejde har de seneste år bevæget sig ud mod en forenkling, mod et uendeligt rum, kosmos. Hver blyantstreg markerer en placering i verden. Fra det sansede landskab til det tegnede rum.

Lene Rasmussen. "Kosmos" 2021-22.
Blyant på papir. 88x94 cm.
Parafrase over en tegning af Svend Engelund

GUL UNDULAT

For en del år tilbage sad vi en forsamling af kunstnere og ansatte og snakkede i Vrå-Kunstbygningens store midterrum med det store vinduesparti.

En af deltagerne fik pludselig øje på en gul undulat, der sad på en gren i et højt træ udenfor. Nogle af os forsøgte at lokke den ned. På et tidspunkt lettede den og fløj lige ind ad døren til det rum, hvor vi sad. Den fortsatte videre ind i et udstillingsrum, hvor der hang en samling af Svend Engelunds billeder, og landede oven på et af hans malerier med et langstrakt landskabsmotiv i grå nuancer.

Kontrasten mellem den skriggule undulat og det neddæmpede maleri i de grå toner satte sig i min hukommelse. Ofte er min favoritfarveskala et mylder af grå nuancer, men efter oplevelsen med undulaten er den gule farve kommet til som en kontrast i mindre områder i mine tegninger og blyantssamling. Et gult pift, der lyser op i alt det grå.

Karin Birgitte Lund
Tegnebog, 7v, Island 132 x 90 cm.
Tegning på papir, blyant og tempera.
Foto: Hans Søndergård

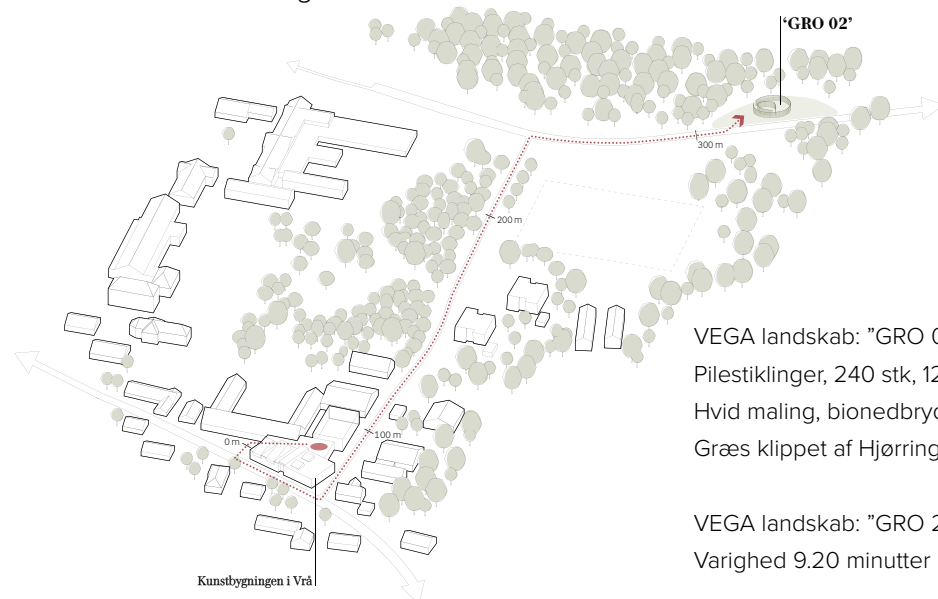
GRO 02 / GRO 2022

VEGA landskab bygger i udstillingens ånd videre på værket GRO, der siden foråret 2021 har vokset på arealet ved Vestre Skolevej, tæt ved Elbækken, ca. 300 meter syd for Kunstbygningen.

Som en del af "TEMA VRÅ" plantede VEGA landskab i april 2021 - med hjælp fra lokale kræfter - 240 store pilestiklinger, som siden er vokset til mandshøje træer, i en stor og en mindre figur, der favner hinanden og skaber en serie af grønne rum. Fra åbningen i den yderste og største figur kan man bevæge sig ind imellem de to rækker af pil og videre ind i den centrale figur, som en undersøgelse af hvor varierede rumligheder vi kan skabe med enkle, levende materialer.

Den levende struktur af pil er på én gang en helt specifik form og en integreret del af det store landskab omkring Vrå. I foråret 2022 har vi undersøgt hvordan vi fremkalder og tydeliggør plantningen, som en menneskeskabt og geometrisk figur i det omgivende landskab. Pilestammerne er derfor blevet malet hvide, i præcis samme højde og afstand fra terræn, og figuren tegner sig nu meget tydeligt på skråningen ned mod vejen og bækken.

Filmen GRO 2022 dokumenterer arbejdet med at fremkalde strukturen, fra det store blik oppefra, fra dronens perspektiv hvor plantningen danner en klar figur, til omhuen i detaljen hvor hver enkelt stamme er opmålt og masket af før der er malet med hvid maling.

VEGA landskab: "GRO 02" (plantning v. Vester Skolevej)
Pilestiklinger, 240 stk, 120 cm, leveret af Pilebyg
Hvid maling, bionedbrydelig og opløsningsmiddelfri.
Græs klippet af Hjørring Kommune

VEGA landskab: "GRO 2022" (film still)
Varighed 9.20 minutter

LANDSKABERNE

Opsøger man i dag de steder, hvor Engelund, Hofmeister, Ekelund m.fl. fandt sine motiver og inspiration, har landskaberne ændret sig. Mange steder er gårde og læbælter jævnet med jorden for at få større marker. Engelunds mosaikagtige kulturlandskaber er blevet til store ensartede monokulturer. Selv Vendsyssels små byer, der ved første øjekast kan give indtryk af at tiden har stået stille, har ændret sig betydeligt gennem de seneste 50 år. Veje er udbygget, markante bygninger er rakt ned, og nye topmoderne huse er kommet til. Et godt eksempel på denne foranderlighed er Horne Station, som Engelund malede i 1955. Dengang var der frit udsyn over et åbent landskab. På de 67 år der er gået, har omgivelserne ændret sig markant med trævækst og opførelsen af et cykelskur. Den gamle stationsbygning står stadig, men i dag er den privat bolig, og har ikke længere sin oprindelige funktion.

Niels Fabæk
Horne Station, 2022,
Print på Hahnemühlepapir/Dibond 100 x 156 cm

MARIE'S KAFFEBORD

Jeg har valgt et værk fra Samlingen som Svend Englund har malet 1945 af sin mor Marie Engelund. Marie er malet siddende ved et brunt køkkenbord med en hvid kaffekop.

I smykkerne indgår porcelænsskår fra en gammel Østtysk produktion som i Danmark blev kaldt Fattigmandsstellet.

Helga Exner
”Marie’s Kaffebord”
Foto: Lars Aarø

100 ÅR

Jeg kan endnu huske den lykkefølelse det var at blive valgt ind i Vråudstillingen, godt hjulpet af Gerda Thune-Andersen og Poul Winther. Det var tilbage midt i 1980'erne.

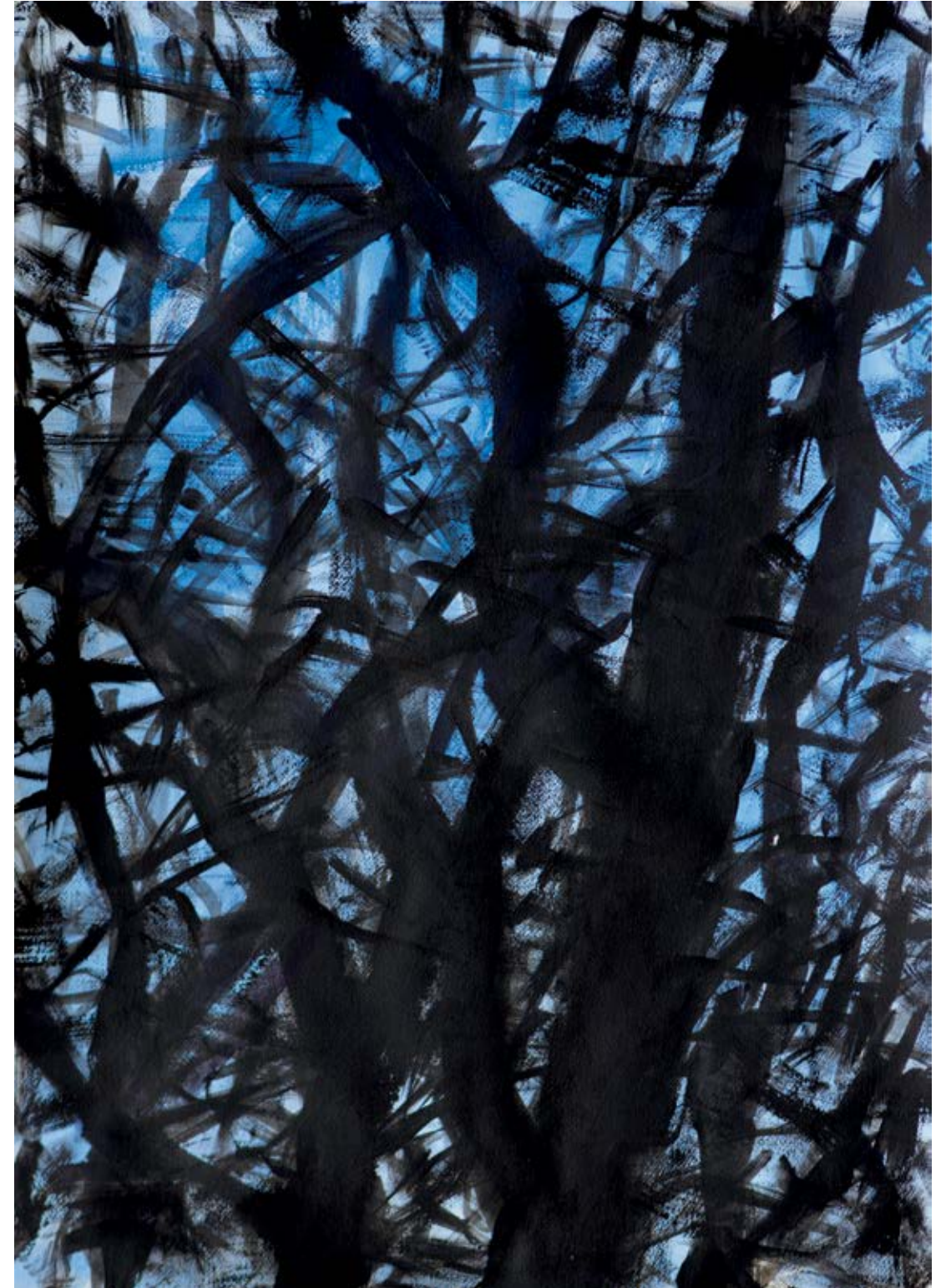
Dengang var hovedkræfterne selvfølgelig Svend Engelund og Agnete Bjerre. De var lige så store fortælle-kunstnere som malere - og det galdt også Arne L. Hansen og Emil Gregersen og mange flere.

Nu hvor jeg selv bliver 100 år, tænker jeg på, hvordan jeg engang, da Engelund blev 95 år, stod sammen med ham og betragtede et af hans billeder, og han skubbede mig i siden og sage: "...tror sgu' jeg tager 5 år endnu" - og det gjorde han så - næsten.

Bente Linnemann

Akvarel og akryl på papir, 76 x 56 cm

Foto: Tom Nybroe

NATURTILSTANDEN 2022

I Christina Capetillos billedserie kommer vi øen Romsø rundt uden at se det mindste til de tobenede og deres efterladte huse. For her er noget andet på færde. Fotografen åbner sin billedsuite med en optagelse fra Niflheim – sådan kaldte de gamle nordboer den altopslugende tågeverden, de kunne forville sig ind i og ganske forsvinde. Men havoverfladen tilbyder nødtørftig landkending, der er noget at sigte imod derude, så færdens kan fortsætte... Siden kommer der jord under fødderne, lidt sumpet måske, men aftryk fra dådyr viser, at grundlaget kan bære. Vi er på maden, det store engareal i sydvest, der er oversvømmet i vinterhalvåret og tørrer ud om sommeren...

Sådan får vi som tilskuere lov at fortsætte, snart i årstidernes rytme mellem sol og regn, så i landskabets vekslen mellem marint forland, sandstrand og overdrev og endelig i skovens kontinuerlige skift mellem vækst og nedbrydning. Skoven dækker ca. halvdelen af Romsøs areal og gjorde det også for 100 år siden, da forfatteren Achton Friis sammen med maleren Johannes Larsen aflagde øen en visit. Betaget skriver Friis: "Vidunderlig er den Maade, hvorpaa de forskellige Træarter veksler herinde, uden altfor mange forstmæssige Kunster". De hundrede år har nok ændret på bestanden, men ellers er synsindtrykket dækkende for en betragtelig del af de iagttagelser, som Capetillo har fastholdt med sit kamera.

Forestillingen om hvad billederne betyder har dog ændret sig. Vigtig er således bevidstheden om, at den selvregulerende skov med vindfælder, brombærkrat og mosbegrøede stubbe ikke er negligeret forstvirksomhed, men er naturpleje på sigt - en nødvendig gave til fremtiden, hvis vi skal beholde vores klode.

Det er dén alvor hos Christina Capetillo, der begrunder mol-klangen i hele hendes projekt. Det er den, der gør, at vi dvæler så længe i den kæmpende skov før vi får lov at gå turen til ende og fange horisontens lovende linje bag tjørnebuskens kalligrafiske struktur. Men før vi på ny fra havfladen får det frie udsyn tilbage til den skovklædte ø, lokker fotografen os i et baghold. For lige foran os åbner sig en sprække i et tjørnekrat, der i lige grad skræmmer og frister. Forsvinder vi som en anden Alice ned i et eventyrland, som giver os ny indsigt, kløgt og mod? Eller er springet måske begyndelsen på enden?

Finn Thrane

Christina Capetillo: Tjørn, vindformet 180920, Nordenløkken, Romsø, 2022. Archival pigment print 48 x 48 cm

HÅNDVÆRKSKOLLEGIET I HORSENS

Klimakrisen er godt for noget. Det lokale arbejde, de lokale råvarer og materialer fremmes. Og det gedigne logiske håndværk der tager udgangspunkt i materialernes muligheder, stedets karakter og fagenes traditioner. I Horsens bygges pt et Håndværkerkollegie som skal være et lærestykke i beboernes fremtidige fagdiscipliner. En genopdagelse af det bygningshåndværk der stadigvæk var til stede for 80 år siden, da Vråudstillingen blev stiftet.

Håndværkskollegiet, som skal stå færdigt i 2023, er på ca. 6.900 m2. Bygherren er BRFfonden.

ENKELTHEDENS MATERIALER

DETBLÅ arbejder altid ud fra, at alt kan og skal tænkes ind i en helhed og stedets kvalitet, i et fagligt felt mellem det sansede og uforklarlige til det logiske og praktiske. Vi har en stor passion for arkitektur både igennem projekter, research og undervisning. DETBLÅ er vokset ud af større kendte tegnestuer stiftet i april 2020 af Birthe Urup og Lars Nybye med et arbejdslegat fra Statens Kunstfond og nu også med Karin Munch.

DETBLÅ har himlen som loft og derfor er hensigten med DETBLÅ, at pege på kvaliteten i landskab og mellemrum, som værende det organiserende og betydningsfulde for fremtiden. DETBLÅ kommer med en ambition, som er stor, men også meget enkel: At tage landskabet som grundlag. DETBLÅ ønsker at kombinere kulturarvens traditioner og logikker med nutidens kvalitet og ærlighed. Hvad er det umistelige..... Vi prøver på at favne landskabets store karakter og fortællinger på den store klinge til det nære.

Med arbejdstitlen ´Enkelthedens Materialer´ prøver vi på at udspænde vores arbejde fra et favntag med de store landskabstræk på den Jyske Højderyg til særlige støttepunkter og greb for transformation af Træhallerne i Østbirk, VELUX i et samarbejde med PRAKSIS ARKITEKTER. I det jyske landskab og tidligere hedeslette omkring Herning by arbejder vi med vådsletter og søer, et større landskabelig træk med vidder og horisont til små særlige hengemte steder og en lille Høj, Herning Kommune. Landskabet og vores kulturmiljøer rummer kvalitet, gæstfrihed og invitationer ved blot, at vi løfter blikket.

- DET ENKLE
- DET SITRENDE
- DET SAMLENDE
- DETBLÅ**

DETBLÅ, Karin Munch, Lars Nybye, Birthe Urup

Søhøjlandet
It's our Nature
2021
Birthe Urup
digitalt kort

FRAGMENTER

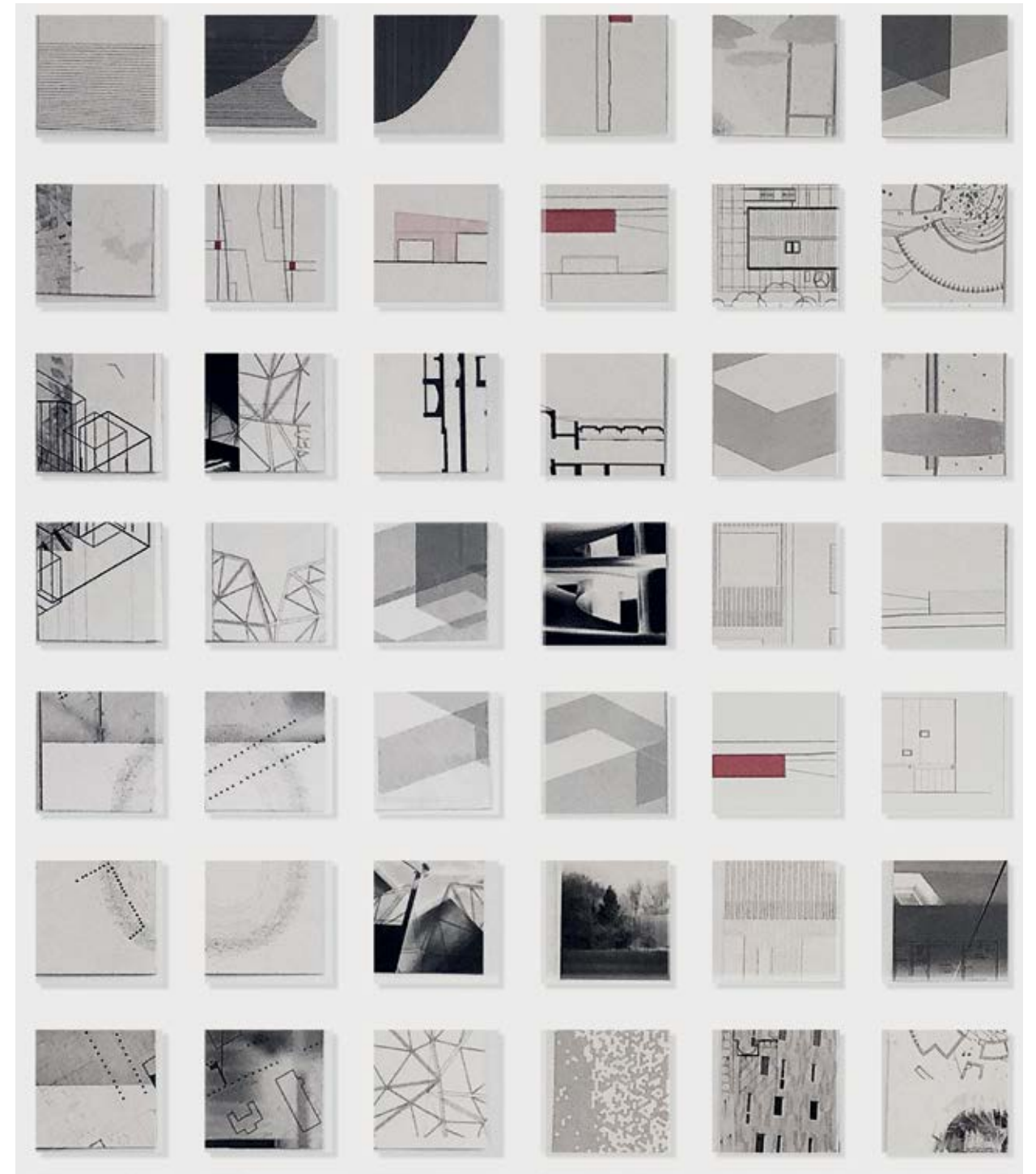
Vi kender til de smukke arkitekturvisualiseringer før opførelsen af byggerierne. Vi kender også de smukke arkitekturfotografier af de nyopførte bygninger.

.....Ind i mellem -og bag scenerne, findes tvivlen, undersøgelsen -fraklip og tilvalg -skitser, tanker og undersøgelser. Fragmenterne og søgen efter enkelheden.....

De 625 fragmenter er et kig ind i maskinrummet, et kig frem og tilbage i tegnestuens virke.

Johnny Svendborg
Svendborg Architects, Tone Karlsen, Elin Trommer,
Mikkel Brask-Nilsen

Fragmenter. 2022. (Her et udsnit med 42 stk)
Karton print, kul, kridt mv. 625 stk. i alt ophængt som
samlet felt: 250 cm x 250 cm. Hver 7,5cm x 7,5 cm
Fotograf: Elin Trommer

Claus Pryds Arkitekter
Tradition & Tidsløshed – Pavillon til Gaardanlæg
2020 - 2023
Foto af model i målstok 1:20
Foto: Claus Pryds

SCHYYYY

hører du toget drømmer du længes du fristes du af fremtidige erindringer erobringer at være til træde ud træde ind i en anden verden....

Således starter Laila Westergaards mere end 30 meter lange frise hugget i granit. En fortælling skrevet i sten om en konkret rejse, men også om begrebet at rejse som sådan. Sætninger, sansninger, refleksioner afløser hinanden i en fortløbende strøm. Stationerne, kupeen, samovaren, spisevognen, landskaberne, kulden, sneen, den sultne hund, regnen, træerne, tankerne nedfældes og fastholdes på hver sin sten, mens blikket drages mod fortællingens fortsættelse videre videre.

I 2016 tog Laila Westergaard sammen med 4 kunstnerkollegaer turen med den transmongolske jernbane gennem Rusland, Mongoliet til Indre Mongoliet i Kina, hvor de skulle udstille.

For mange står turen med den transmongolske / transsibiriske jernbane som et drømmenes mål, de gerne vil nå i løbet af deres liv. En sagnomspunden rejse tværs over kontinenterne, 7000 km gennem landskaber, kulturer, der forandrer sig undervejs. "Da jeg sad derhjemme og drømte om turen så jeg for mit indre øje det lille tog følgende vores runde klodes kurve med skyer og himmel over. Landskaber hvor vi og vore bevægelser på kloden synes små sammenlignet med skyernes bevægelser på himlen". Set fra en større afstand i et større perspektiv er mennesker de samme- små prikker i landskabet, der bevæger sig.

Med udbruddet af krigen i Ukraine i 2022 er krig og splittelse rykket tæt på vores del af verden. Frygten fylder og vi mister måske både mulighed og lyst til at rejse og bevæge os ud i de verdener, vi ikke forstår. Det er en skam. Det er i det personlige menneskelige møde vi har muligheden for at blive klogere på os selv og hinanden.

Laila Westergaard. Rejsefrise. 2018.
Blå Rønne granit. 3300 x 20 x 2cm (detaljefoto).

HORROR VACUI

Hjördis Haack
"Maleriet", 2022.
Olie på lærred 170 x 150 cm.
Foto: Jesper Palm

ERINDRINGSBILLEDER

Denne serie af Erindringsbilleder, udspringer af coronatidens begrænsninger, som i mangel på andet, medførte en rejse tilbage i fortiden via mere eller mindre ubehjælpssomme sort/hvide fotos og misfarvede dias fra min barndom.

Den amerikanske forfatter Siri Hustvedt har til Kristeligt Dagblad (11.06.22) ytret følgende om erindring: ”Jeg har fået et perspektiv på både min mor og min farmor, som jeg ikke havde, da jeg var yngre. Det forunderlige er jo, at erindringen ændrer sig med alder og indsigt. Man tror, at den er statisk, men nej.”

Det er så sandt, og fotos vækker mange minder. Jeg har altid fundet det fascinerende at bladre i familiealbums med deres mange fastfrosne glimt fra fortiden. I dag dukker helt andre, glemte situationer og stemninger op ved synet af de samme billeder.

Samtidig har en drivende kraft været nysgerrigheden over for de mange nye billedmuligheder, som myldrer frem. En form for frihed.

Bjarke Regn Svendsen
Erindring. Idom. 2022.
Olie på lærred. 100 x 120 cm

FLY

Om at lette og holde sig oppe

Da Robert Svendsen i 1910 fløj over Limfjorden i sit franske voicin fly og vandt en præmie, var det både en teknisk triumf og udtryk for stort vovemod. Under turneen i Jylland styrtede han ned med flyet, men året efter var han i luften igen med et fly, tegnet af ham selv. Flyindustrien voksede med eksplosiv fart, og flyene blev en del af militærindustrien. De to verdenskrige fremskyndede denne udvikling på godt og ondt. Verden blev forbundet.

Det er også et motiv, jeg ser som et symbol på vores evne til at forvandle visioner til handling. Leonardo tegnede allerede i renæssancen mennesker med fuglevinger. De første fly var lette konstruktioner i træ og lærred. Det gjaldt om at "holde sig oppe" under alle vejrforhold.

Måske det også gælder Vrå-udstillingen gennem 80 år?

Søren Elgaard

FLY. 2022

Olie på lærred. 80x180 cm

Foto: Søren Elgaard

Bárður Jákupsson
Urðakálvar. 2022.
Olie på lærred. 140 x 200 cm
Foto: Sveinur Jákupsson

RUMINSTALLATIONER

Siden 1980 har jeg arbejdet med ruminstallationer. En ruminstallation er et enkelt rum, der er omdannet til et kunstværk, hvor publikum kan gå ind og bevæge sig inden i kunstværket. En ruminstallation kan bestå af flere genstande, der er fordelt i hele udstillingsrummet. Kombinationen og valget af genstande afgøres af, hvad det specifikke rum udfordrer kunstneren til.

Jeg er optaget af at gentage flere på hinanden ens objekter eller delobjekter, som dermed kan danne en anden ny visuel helhed.

Da jeg i sin tid, i 1986, udstillede i Det Danske Hus i Paris, skulle jeg i forvejen redegøre for, hvordan min installation ville se ud. Jeg begyndte at udarbejde små modeller og monterede dem i små kasser af plexiglas.

Det viste sig, at der var stor interesse for mine plexikasser. Jeg kaldte dem Assemblage og udstillede dem rundt om i Europa.

I perioder er jeg fortsat med at arbejde med disse små kunstværker. Det er dejligt at fordybe sig i en lille miniverden. I en lille kasse kan man også skabe en helhed, et univers, som fylder kassen op og breder sig i det lille rum. På den måde kan jeg skabe en ruminstallation for små edderkopper.

Til Vrå-udstillingen i år havde jeg planlagt at fylde et rum med svævende papirskulpturer. Men med et nyt, indopereret knæ, har jeg indset, at det ikke lige er i år, jeg skal arbejde fra en stige.

I stedet viser jeg en serie små assemblager. Papirflyverne kommer på næste års Vrå-udstilling.

Jane Balsgaard

KREDSLØB

Billederne er abstrakte med turbulente formationer og kontrastfulde strukturer, der bevæger sig i lag over hinanden. Nogle er tætte og sammenslyngede, mens andre er sivende og opløste. Det er aldrig entydigt, hvad der er fast bund og grund, eller om bevægelsen samler eller spreder sig. I de store grafiske tryk udfoldes kompositioner, der er baseret på malerier, som siden er grafisk bearbejdede på en computer. Motiver, former og farver vendes og drejes kalejdoskopisk, så nye billeder bliver til. Al materiale eksisterer allerede, og processen er på den måde nærmest arkæologisk: motiver, linjer og mønstre afdækkes, graves frem, disses og rekonstrueres digitalt med nye udtryk, nye fortællinger om bevægelse og forandring. Ud af det ene springer det andet.

Bjarne Werner Sørensen
Kredsløb. 2022. 163 x 130 cm
Pigmentprint på 300 gr Somersset bomuldspapir

BLADE FRA FRANKS BOG

Noget er fraværende, helheden kan ikke gribes og fastholdes. Men det erindrede må fastholdes og beskyttes uanset erindringens ufuldkomne karakter.

Bruno Kjær
"Blade fra Franks bog", 2022, relieftryk, 63,5 x 48,5 cm
Foto: Niels Fabæk

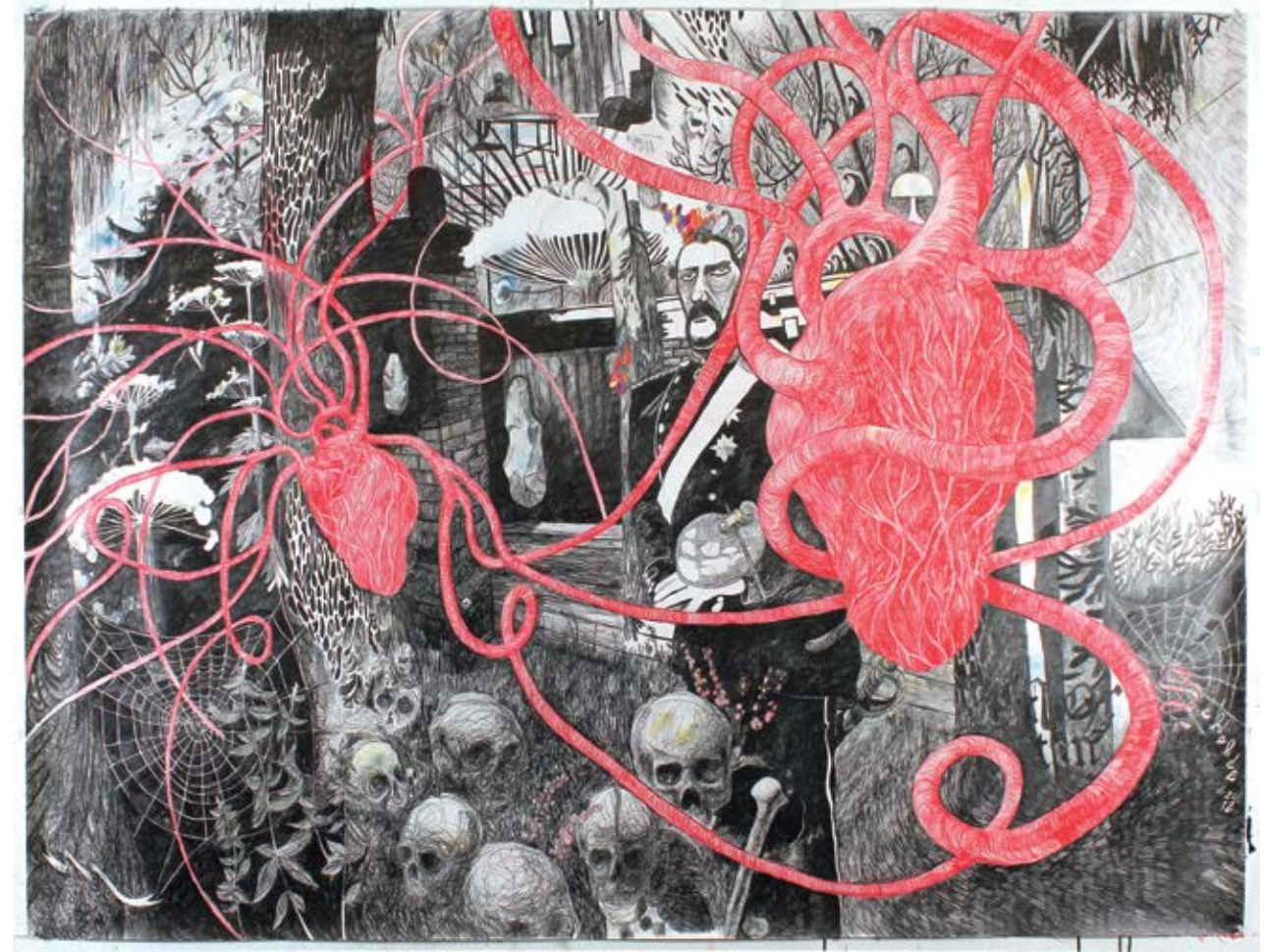

Kurt Tegtmeier
"Fjernsyn" udsnit, tempera på
hørlærred, 130 x 265 cm, 2022

Thomas Wolsing
Interiør med vindue og efeu: Kås, Nordjylland. 2009/22.
Fotoprint. 50 x 70 cm.

Morten Schelde
The Neighbour, 2012.
Blyant på papir, 150 x 200 cm.

Bjørn Poulsen
Limbo. 2020
Oppustede bilslanger. Højde 400 cm

PORTRAIT CABINET

En undersøgelse af krop, intimitet og de formelle egenskaber ved tøj og stof. I skabet tager kvinden langsomt de forskellige klæder af og på, overvejer deres udseende og måden hvorpå de falder. Samtidig vender og drejer hun sig for beskuerens blik. Selvom kvinden præsenteres i et slags boudoir-rum, der trækker på både erotiske og voyeuristiske konnotationer, er der intet seksuelt over hendes fremtræden eller hendes bevægelser. Hun prøver sig derimod frem med ukendte og uvante tekstiler, som om end kræver tilvænning – en væsensmæssigt hverdagslig prøvelse, at finde det rette stof til dagen og kroppen, udflettes og gives en ekstra dimension. Midtvejs i videoen hælder kvinden te op i en porcelænskop og kigger lidt uinteresseret på sig selv og ud mod publikum. Herefter lægger hun sig op på hylden og hviler sig et øjeblik – et formelt greb, der refererer tilbage til Kirsten Justesens *Portrait in an archive with collection* (2013) og Claude Cahuns *Self portrait (In Cupboard)* (1932) – den liggende kvindekrop på 'sin rette hylde' blandt porcelænet og metervarerne angriber de traditionelle kønsroller. På disse måder inviterer Portrait cabinet til interaktion mellem værk og publikum, og etablerer som et slags moderne kuriositetskabinet en ny relation mellem det hverdagslige og det spektakulære.

Katja Bjørn

Portrait cabinet 2016. Video loop 25 min .

Videoinstallation, klædeskab, monitor, porcelæn, papkasser, tekstiler. 170 cm x 90 cm x 50 cm

KUPLÉN

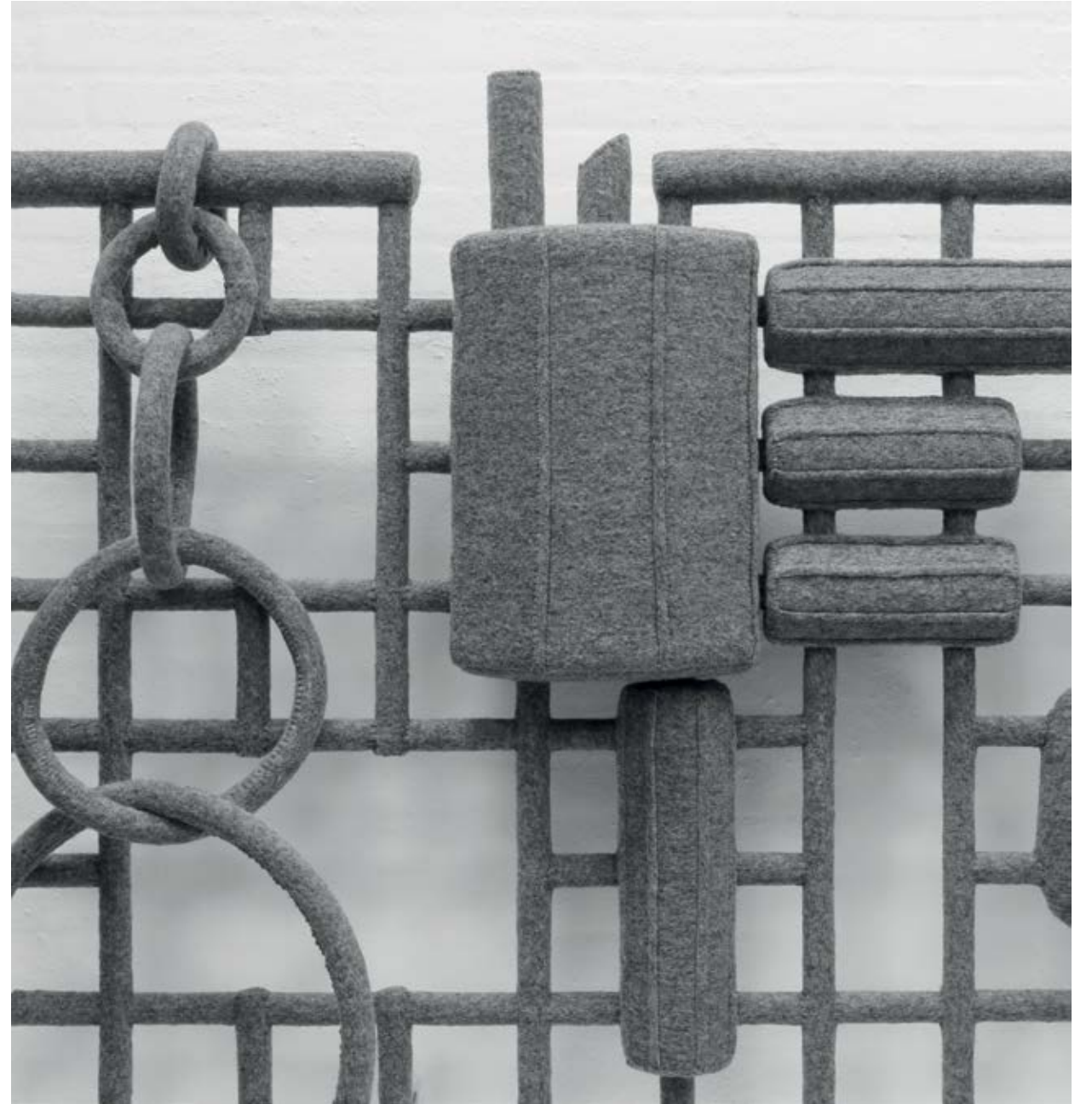
Skulpturen indgår i en serie jeg kalder KUPLER-dome or dei, som er en kommentar til den værdistrid der eksisterer mellem de tre monoteistiske religioner Islam, Kristendom og Jødedom.

Kuplen som symbol på himmelrummet er et arkitektonisk fællestræk hos de parter der strides om at besidde sandheden om livet, Gud og mennesket, og som i den kamp ødelægger hinandens helligdomme.

STADIER AF FORFALD, er en videre udvikling af denne serie.

Gerda Thune Andersen
KUPPEL, 2009, bronze, h.40 Ø 45 cm.
Foto: Axel Søgaard

Karen Havskov Jensen
'Kredsløb' (detalje), 2022,
vægobjekt i uldfilt, 263 x 190 x 50 cm.

Å-VÆSEN

Jeg tror på den direkte fortælling, hvor jeg ofte bruger dyret som katalysator. I mine arbejder er jeg optaget af sindbilledet og går ikke efter hovedet, men efter Solar Plexus. Min ambition er at ramme beskueren før vedkommende når at få paraderne op. Jeg tror på at man i det før-sproglige punkt, er i et almenmenneskelig rum, hvor vi alle eksistentielt er i samme båd.

Bronzeskulpturen er forarbejde til en skulptur der er tænkt ind i en helhedsbearbejdning af Øster Å i Aalborg. Ude i åen vil et stort skulpturelt væsen stå ind i sig selv - direkte på bunden og op imod strømmen. I min tanke bliver den sin egen mytologi og skal holde hele kompositionen i en ulmende energi.

Claus Ørntoft
"Å-væsen". 2021
Bronze, L 25 x H 15,5 x B 14 cm

SIND.BARN

Hver flade er forskellig på kanterne, men kan alligevel sættes sammen og danne en bestemt arkitektur.

Som vi er forskellige af ydre sådan er vi osse af indre, hvert menneske har sin egen arkitektur både udenpå og indeni, en kerne / noget som adskiller sig fra andre. Man kan kende en fra næsten alle andre, og sindet er menneskets natur.

Man ved ikke hvordan et sind ser ud, det var min største udfordring, nu ved vi et sind kan se sådan ud. Måske skal disse resultater oversættes til andre sprog, til tale- eller skriftssprog f.eks. - for at forme en mening med tilværelsen med hænderne, som en billedhugger gør det, er ikke at tale eller tænke i ord. Ordene kan udvide den verden, som jeg arbejder med. Det er ikke en ny verden, men måden jeg angriber den på er ny.

Uddrag fra interview med Karsten Ohrt, 1998

Erland Knudssøn Madsen
SIND.BARN
2021. Travertin. 110 x 35 x 30 cm

TILSTEDEVÆRELSER

Den overordnede titlen på min installation, er også idéen til det samlede værk, som udstilles i det lille mørke rum i Vrå Kunstbygning.

Den består af en serie individuelle ”sårbarhedsportrætter” og nogle ”englevæsener” som omkranser et ”havfruevæsen” – alle mere eller mindre synligt tilstede inde i hver sin glaskube. Lyset understreger både skrøbeligheden og styrken, det fysiske konkrete og det man fornemmer.

De individuelle titler, der udgør sammenhængen, er:

Opadvendt	I glimt
Ramt	Bøn
I bølgerne	Danser
Nedsmeltning	Livets Træ
Håbets Heltinde	
Engel med Ørevinger	Engel i Piruet
Engel i Vind	Dobbeltengel

Marit Benthe Norheim
Danser. 2022
Materiale: Glass og lys. L 11 x H 7,5 x B 6,5 cm.
«Danseren» er udstillet som en del av en installation bestående av en serie glassobjekter med lys.

FORTRÆNGTE BILLEDER

.....Tungerækkende figur fra Frue kirke Aalborg

I det meste af mit liv har jeg interesseret mig for fortrængte billeder. Fokus har været diskussion og motiv der ikke er adgang til i de formidlingstrukturer der er.

Den gamle romanske Frue Kirke i Aalborg blev revet ned i 1876.

En række af de romanske stensculpturer der havde siddet i den gamle romanske kirkes murværk, blev sat ind i gavlen på den kirkebygning, som man byggede i stedet.

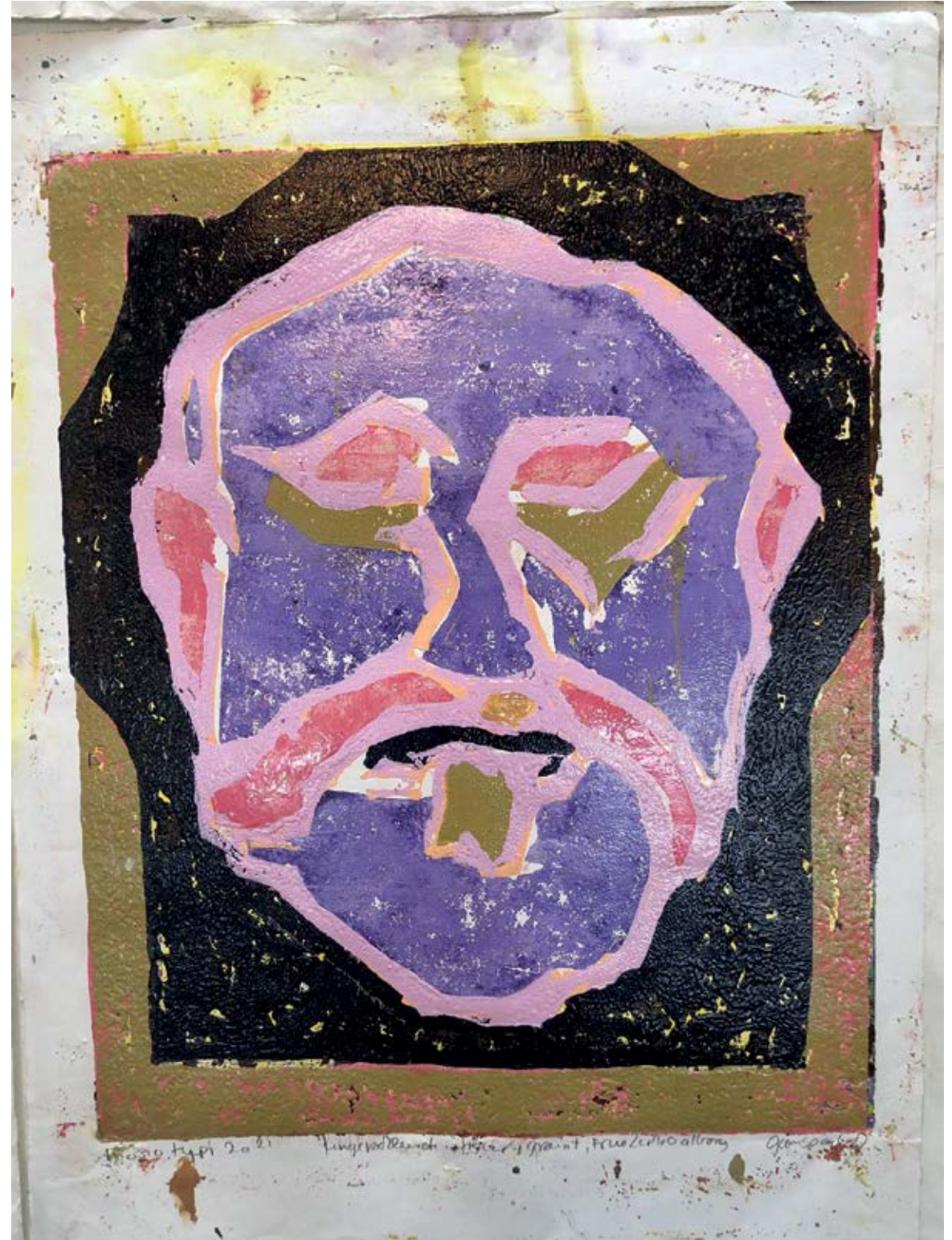
To af de gamle stenbilleder blev, i den forbindelse, sorteret fra . Disse skulpturer har i mere end hundrede år været opbevaret i vamekælderen under den nye Frue kirke.

Den ene sten, viser en tungerækkende mand. Dette motiv har jeg brugt som motiv i en lang række forskellige materialer og sammenhænge. Senest i monotypi i træsnit. I den sammenhæng som jeg kalder "fortrængte billeder".

Gorm Spaabæk

Monotypi trykt på papir vinteren 2020 - 21

Papirformat 78 x 53 cm

Hans Pauli Olsen
UT, 2022. Tegning med lavering 29,5 x 42 cm
Foto: Jesper Palm

SOM TRÆET HVISKEDE....

Vær ikke bange. Der findes et hemmeligt tegn.
Et håb der værner dig hvor du går.
Din ensomhed har en kyst mod lyset.
Vær ikke bange. Der er spor i sandet.

Frit efter Karin Smirnoff

Kirsten Klein
“Sensommersmil”, 2020
70 x 80 cm, s/hv fotografi optaget med hulkamera

Gamle tryk (store træsnit på gavepapir mm.) har fået nyt liv. Med overmaling og collage har jeg rettet på fejl og mangler, så billederne nu fremstår lidt mere afklarede.

RØDLISTEN

- et fælles værk

Mangfoldigheden og diversiteten i naturen er væk. Mennesket har hensynsløst udryddet tusindvis af arter gennem de sidste 300 år eller længere. Vi respekterer ikke de fødekæder, ynglesteder, vegetation etc. som de er afhængige af. Kort sagt, vi udrydder NATUREN.

Gennem billedliggørelse af et lille udvalg af dyrearternes smukke navne, vil vi vække menneskets medfødte kærlighed til dyr og skabe interesse for deres overlevelse. Dyrene er vores medskabninger her på jorden. Vi kan ikke overleve uden dem!

De udstillede grafiske værker, litografier og TRÆsnit, er skabt i fællesskab. Specielt serien omkring Rødlisten, hvor vi har tegnet sammen på den litografiske sten, og hvor vores børn og børnebørn har deltaget i udvælgelsen af de enkelte arter.

Litografi-serien Rødlisten (Truede arter I-II-III) er tænkt som en kunstnerisk redningsaktion.

Samme tanke følges gennem TRÆsnit med navne på kendte truede arter, der ved omfattende boligbyggeri og vindmølleopsætning i naturen på deres ynglesteder bliver truet netop nu i 2022 på Amager Fælled udenfor København og i Vesthimmerland.

Rødlisten (TR CR 2020 - 212-22) opdeler de truede dyrearter i flere kategorier, hvor CR (Critically endangered) er de mest truede arter, hvilket vil sige truet af total udryddelse.

Kirsten Dufour & Finn Thybo Andersen
Rødlisten (TR CR 2020 - 212-22)
3 Litografier hver 80 x 56 cm
Foto: Finn Thybo Andersen

FORBIPASSERENDE LANDSKAB

Apparatet blev til i anledning af den landsdækkende udstilling "Walking Landscapes". Hartmut Stockter vandrede med den på Lolland i en dag .

Hartmut Stockter
Forbipasserende landskab, 2021
Apparat fremstillet af træ, kobber og læder
Fotograf: Thomas Gunnar Bakk

TØMMERFLÅDEN MEDUSA

en installation af en klima-aktion/happening

Værket Tømmerflåden MEDUSA er billedet på de stigende have, på klimakollapset og det politiske svigt, på samme måde, som den franske maler Théodore Géricault's store maleri på Louvre af Medusas tømmerflåde i 1819 var en voldsom kritik af statens svigt af de svageste.

Kunstnere Ser Grønt!'s Tømmerflåde Medusa sejlede gennem Frederiksholms Kanal ind til Christiansborgs Slotsplads, hvor den lagde til og sammen med Forfattere Ser Grønt! hang bannere med forfattertekster op på kajvæggen.

Klima-aktionen var en kunstnerisk handling, en happening som Kunstnere ser grønt og Forfattere Ser Grønt!'s bidrag til Extinction Rebellions Folkering omkring Christiansborg, Klimaoprøret Vendepunktet den 6. maj 2022.

Kunstnere ser grønt! er en gruppe billedkunstnere, som aktionerer imod klima- og biodiversitets krisen og som d. 5. maj bragte et helsides klimaopbrud i Dagbladet Information underskrevet af 250 kunstnere.

Arbejdsgruppen for tømmerflåde-aktionen var: Karin Lorentzen, Hartmut Stockter, Nanna Gro Henningsen, Martin R. Olsen, Kirsten Dufour, Finn Thybo Andersen, Pia Fonnesbech, Signe Vad, Jeanette Land Schou, Gustav Dupont og Frederik Weber i samarbejde med *Forfattere Ser Grønt!*

Tømmerflåden MEDUSA er udelukkende bygget af genbrugsmaterialer, mål: 140 x 500 x 70

Overfor: Tømmerflåden MEDUSA under klima-aktionen 6. maj 2022 i Københavns Havn

Foto: Jeanette Land Schou

TOVE ANDERBERG (1942-2021)

Gennem årtier var det den keramiske fortolkning af sansede naturindtryk, den intense gengivelse af noget oplevet, man mødte i Tove Anderbergs værker – græssernes farver, knoppernes former, bladenes bevægelser, vandets, vindens, himlens og skyernes lysformationer, skønheden i vækst og i forfald - omsat i et karakterfuldt og altid eksperimenterende arbejde med leret og glasurerne.

I de sidste år var det naturens egne materialer, hun eksperimenterede med. Nogle gange som readymades – men oftest som dele i elaborerede collager. Fra sit omfattende lager af tørre blade, rødder, barkstykker og kviste udvalgte hun dele, som hun konserverede og bemalede, så de fra død natur forvandlede til levende og legende former, lysende landskaber. Hun arbejdede intenst med disse værker med henblik på at kunne præsentere en hel udstilling. Det er derfor disse allerseneste ting, vi har valgt at vise på dette års Vrå-udstilling.

Helle og Birgitte Anderberg

Tove Anderberg.
Uden titel, 2019-2020
Mammutblad og akryl på træplade. Diameter 148 cm

Gerda Thune Andersen
Haagen-Müllersvej 6, 3220 Tisvildeleje
48704988 gerda.thune@gmail.com
www.gerdathuneandersen.dk

Jane Balsgaard
Rylevej 7, 3310 Ølsted.
26152318 janebalsgaard@gmail.com
www.balsgaard.dk

Peter Callesen
Næssundevej 488, Karby
28726521 info@petercallesen.com

Arkitektfirmaer C.F.Møller A/S
87305300 kh@cfmoller.com
www.cfmoller.com
v/Klavs Hyttel.
Europlads 2, 11, 8000 Århus C

Christina Capetillo
Kleinstgade 6, 3. sal, 1633 København V
61696010 christinacapetillo@gmail.com

Cubo Arkitekter A/S v/Lars Juel Thiis
Frederiksgade 72B, 8000 Århus C.
20667788 ljt@cubo.dk
www.cubo.dk

Jette Debois
Grønnemose Alle 37, 2400 København NV
30324883 jette.debois@gmail.com
www.jettedebois.dk

Kirsten Dufour
Vesterkærsvej 110, 9670 Løgstør
20613173
saas.dufour.andersen@gmail.com
Gothersgade 143, st.th., 1123 København K

Søren Elgaard
Vilhelmborgsvej 69, 8330 Beder.
86273198 kontakt@sorenelgaard.dk
www.sorenelgaard.dk

Helga Exner
Randlevvej 41, 8300 Odder
86560169 psc@dadlnet.dk
www.helgaexner.dk

Niels Fabæk.
Hassel Allé 3 st., 9000 Aalborg.
21624834 nielsfabæk@gmail.com

Friis & Moltke A/S
Strandvejen 20, Boks 842, 9100 Aalborg
72100052 ph@friis-moltke.dk
www.friis-moltke.dk
v/Palle Hurwitz
41947000

Hjördis Haack
Tagensvej 102, 1.tv., 2200 København N.
23336330 hjordishaack@gmail.com
www.hjordishaack.dk

Finn Heiberg
Svallerup Strandvej 9, 4400 Kalundborg
27942795 finnheiberg@gmail.co

Bárður Jákupsson
Nikolai Mohrsgøta 3, FO-188 Hoyvik
+298314009 / +298225789 bardur@post.olivant.fo
www.bardur.fo

Karen Havskov Jensen
Neesvej 70, 7570 Vemb.
20651830 karenhavskov@yahoo.dk
www.karenhavskov.dk

Anders Kirkegaard
"Nagelfar", St. Karlsmindevej 49, 3390 Hundested
47937945 nagelfar@mail.tele.dk

Bruno Kjær
Offerlunden 20E, 9230 Svenstrup.
24661059 brunokjaer@gmail.com
www.brunokjaer.dk

Kirsten Klein
Ejerslevvej 6, Sdr. Dråby, 7900 Nykøbing Mors
97751530 kirstenklein@mors.dk

Henning Larsen - Architects, v/Louis Becker
Vesterbrogade 76, 1620 København V.
82333020 lb@henninglarsen.com
www.henninglarsen.com_

Bente Linnemann
Strandlund 82, 2920 Charlottenlund.
39641011 bl@kontrapunkt.com

Karin Birgitte Lund
Bartholinsgade 7,st,tv, 1356 Kbh.K
61285566 karinbirgittelund@gmail.com
www.karinbirgittelund.dk

Erland Knudssøn Madsen
Døjholtvej 8, Hinding 7700 Thisted
97981157 / 28580757 kuskogmadsen@gmail.com

Karen Gabel Madsen
Baunebjergvej 115 B, 3050 Humlebæk
26253990 karengabelm@gmail.com
www.karengabelmadsen.dk

Marit Benthe Norheim
Houenvej 52, Mygdal, 9800 Hjørring
30705146 / 98975155 maritbenthe@norheim.dk
www.norheim.dk

Hans Pauli Olsen
Tagensvej 102, 1.tv., 2200 København N.
29617059 hanspauliolson@gmail.com

Lene Rasmussen
Rølfesvej 10,1,tv, 2000 Frederiksberg
21782772 billedhugger.lene@rasmussen.mail.dk
www.lenerasmussen.com

Gorm Spaabæk
Skagen Kunsthø, Værftsvej 2, 9990 Skagen
98842402 / 24222102 gormspaabaek@mail.dk
www.gormspaabaek.dk

Hartmut Stockter
Skibbroen 10, 2450 København SV
20849389 stockter@gmail.com
www.hstockter.de

Svendborg Architects v/Johnny Svendborg
Amagertorv 33, 4.sal, 1160 Copenhagen K.
21295829 info@svendborgarchitects.dk
www.svendborgarchitects.dk

Bjarke Regn Svendsen
Storegade 3,1, 6862 Tistrup
75299262 mail@bjarkeregnsvendsen.dk
www.bjarkeregnsvendsen.dk

Poul Skov Sørensen
Grønnemose Alle 37, 2400 København NV.
24599536 poulskovsorensen@gmail.com

Kurt Tegtmeier
Trapsandevej 32, Vang, 7700 Thisted
97974225 kurttegtmeier@mail.tele.dk

VEGA Landskab ApS
Vestergade 58B, 1. 8000 Aarhus C
4561791755 ag@vegalandskab.dk
www.vegalandskab.dk_
v/Anne Galmar
4527281718 adv@vegalandskab.dk

Arkitektfirmaet Vilhelmsen Marxen & Bech-Jensen A/S
v/Mette Viuf Larsen
Skovvejen 46, 8000 Århus C
86138900 27201567 mvl@vmb-arkitekter.dk
www.vmb-arkitekter.dk

Laila Westergaard
Ejderstedgade 10, 4.tv., 1761 København V.
28920902 lailawestergaard@gmail.com
www.lailawestergaard.dk

Thomas Wolsing
Tårnvej 45, Hørdum, 7752 Snedsted
28703989 thomaswolsing@gmail.com

Claus Ørnstoft
Houenvej 52, Mygdal, 9800 Hjørring
98975155 / 30705145 claus@ornstoft.dk
www.ornstoft.dk

Gæster 2022 :

DETBLÅ
V. Birthe Urup birthe@somdetblaa.dk
Karin Munch karin@somdetblaa.dk
Lars Nybye lars@somdetblaa.dk

Claus Pryds info@clauspryds.dk

Morten Schelde info@mortenschelde.com

Bjørn Poulsen postmaster@bjornpoulsen.dk

Bjarne Werner Sørensen post@bjarne.ws

Katja Bjørn katja@chora.com

Kunstbygningen - Engelundsamlingen

Signe Højmark
Højskolevej 3A , 9760
98980410 / 24620848
sh@kunstbygningenvraa.dk
www.kunstbygningenvraa.dk

Sekretærer for Vrå Udstillingen

Tine Kjær
31140377
tk@fastkontaktperson.dk

Michael Knop
Ravnebjergvej 10, 3200 Helsingør
40638063
mk@advokatknop.dk.

Ledelsesgruppen

Karen Gabel Madsen, Formand

Karin Birgitte Lund

Laila Westergaard

Lars Juel Thiis

Mette Viuf Larsen, suppl.

Ophængningsudvalget 2022

Karen Gabel Madsen

Kirsten Klein

Katalogudvalg 2022

Karin Birgitte Lund

Bjarne Werner Sørensen

Tryk og grafisk tilrettelæggelse af katalog

Fluxprint ved Bjarne Werner Sørensen

Trykt i Danmark www.fluxprint.com

Tak til

Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for Billedkunst, Statens
Kunstfonds Arkitekturudvalg og Det Obelske Familiefond som
generøst har støttet årets udstilling og katalog.

Litografisk tryk af Bárður Jákupsson, 2022. Format: 44 x 39,5 cm / motiv 34 x 27,5 cm

Bliv medlem af VRÅ-UDSTILLINGENS VENNER

Som medlem af Vrå-udstillingens Venner støtter du kulturen, modtager årligt et grafisk arbejde og får samtidig mulighed for mange dejlige oplevelser.

For kun kr. 700,- får man et signeret og nummereret litografi af et af Vrå-udstillingens medlemmer. Som medlem indbydes man endvidere til fernisering på Vrå-udstillingen og samtlige ferniseringer i Kunstbygningen i Vrå – Engelundsamlingen.

Tegn et medlemskab nu og få straks det her gengivne signerede og nummererede litografi af Bárður Jákupsson.

Kontakt Kunstbygningen i Vrå – Engelundsamlingen for indmeldelse, henvend dig i receptionen, eller kontakt via email: info@kunstbygningvraa.dk eller telefon: 9898 0410